

zaaknummer 2012T633(2)

5 maart 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. T.A. Hekster, advocaat te Utrecht,

tegen:

[naam],
geboren op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
lid van de Nederlandse Provincie van de Congregatie van de
Montfortanen,
juridisch adviseur: mr. [naam], juridisch adviseur te [plaats].

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 30 juni 2014.

Op 25 augustus 2014 is bij de griffie een verweerschrift ingekomen van mr. [naam], voornoemd.

Op 29 augustus 2014 is een reactie op grond van artikel 12.2 van de Procedure ontvangen van de heer [naam], Provinciaal Overste van de Nederlandse Provincie van de Congregatie van de Montfortanen.

Op 29 januari 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn echtgenote mevrouw [naam]. Klager heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Hekster.

Aangeklaagde is eveneens verschenen en werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. [naam].

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager komt uit een warm katholiek gezin met acht kinderen, waarvan het derde kind op jonge leeftijd is overleden aan leukemie. De moeder van klager was huisvrouw en vader had een goede functie bij [afdeling gemeente]. Klager kon het goed vinden met zijn broers en zus. Het was thuis altijd gezellig en men ging iedere zondag naar de kerk.

Klager was een redelijk zelfverzekerd kind. Klager wilde graag naar het seminarie om zijn droom om missionaris te worden te kunnen verwezenlijken. De ouders van klager zagen dat niet zitten. Omdat klager zich er toch hard voor heeft gemaakt, mocht hij uiteindelijk toch gaan.

Klager ging in 1963 naar klein seminarie [naam] van de Monfortanen te [plaats]. Klager ging hiernaartoe omdat zijn oudere broer daar ook zat. De meeste seminaries zaten in het zuiden van het land, maar [klein seminarie] was relatief dichtbij. Klager begon in de voorbereidende klas. Het schooljaar daarna ging hij naar de eerste klas van het gymnasium.

Toen klager op [klein seminarie] kwam zat zijn broer in de tweede klas van het gymnasium.

Klager had les van aangeklaagde. Klager herinnert zich dat hij Latijn en rekenen van aangeklaagde kreeg. Aangeklaagde staat in het geheugen van klager gegrift. Klager herkende aangeklaagde ter zitting ook direct aan, zoals klager zegt, het pruillipje waaraan zijn sigaar placht te hangen. Aangeklaagde rookte de sigaren over zijn longen.

Klager herinnert zich aangeklaagde als een sadistisch mens. Klager herinnert zich dat aangeklaagde in je arm kneep en dan je vel ronddraaide als je in de klas zat te praten. Klager vond aangeklaagde niet sympathiek.

Als klager zich had misdragen kreeg hij straf. De straf kon een rookverbod zijn of een weekend niet naar huis mogen. Als klager een rookverbod had gekregen werd hij daar door aangeklaagde op aangesproken en op de kamer van aangeklaagde ontboden. Als klager dan op de kamer van aangeklaagde kwam zei aangeklaagde hem dat hij daar gerust een sigaretje mocht roken. In die kamer was maar één asbak en die stond op de tafel. Klager moest dan op schoot komen zitten bij aangeklaagde, omdat hij dan dicht bij de asbak zat. Als klager bij aangeklaagde op schoot zat merkte hij dat aangeklaagde opgewonden was. Klager zat schrijlings bij aangeklaagde op schoot op een been van aangeklaagde. Aangeklaagde streefde klager daarbij over zijn rug en zijn haar. Er werd niet gekust.

Klager bleef steeds teruggaan om bij aangeklaagde op de kamer sigaretjes te roken, omdat hij zwaar verslaafd was. Het strelen door aangeklaagde nam klager op de koop toe. Klager heeft het ervaren als seksueel getinte handelingen. Aangeklaagde nodigde klager namelijk expliciet uit om bij hem op schoot te komen zitten terwijl er meerdere stoelen rond de tafel stonden.

Op een gegeven moment ging klager niet meer naar de kamer van aangeklaagde omdat hij dat niet meer wilde. Deze beslissing heeft klager moeten bekopen met 'pesterijen' van aangeklaagde, met als hoogtepunt een keiharde klap met de vlakke hand in zijn gezicht omdat hij vals gezongen zou hebben. Er volgden meerdere aanvaringen met andere paters en het gedrag van klager werd onhandelbaar.

2.2. Op een gegeven moment werden de cijfers van klager zo slecht, dat hij met kerst 1965 van [s klein seminarie] af moest. Klager heeft het er moeilijk mee gehad dat hij door zijn vertrek van [klein seminarie] zijn droom om missionaris te worden moest opgeven.

De vader van klager heeft toen geregeld dat hij zijn schoolopleiding kon vervolgen op het [naam]College in [plaats]. Maar klager kon ook hier niet meekomen. Vervolgens is klager naar de Mulo gegaan, maar ook hier heeft hij geen diploma gehaald. Klager is op zijn zestiende zonder diploma gaan werken. Klager begon met een kantoorbaan bij de [bedrijf], maar daarvoor was klager te onrustig. Vervolgens zocht hij zijn heil in de [bedrijfstak], terwijl hij nog steeds niet wist wat hij wilde. Hierdoor heeft hij een onstuimig leven geleid. Klager beschouwd zichzelf als een self-made man, maar zonder papieren. Dit heeft zijn consequenties gehad in zijn werkzame leven.

In 1970 kreeg klager verkering met zijn vrouw. In 1973 zijn zij getrouwd. Klager en zijn echtgenote ondervonden problemen op seksueel gebied waarna hij zijn echtgenote in 1974 heeft verteld wat er op [klein seminarie] is voorgevallen.

In 2009 heeft klager zijn verhaal verteld aan zijn zwager naar aanleiding van een zakelijk conflict.

3. Het verweer (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde erkent dat hij een stevige sigarenroker was in de jaren zestig. Voorts erkent aangeklaagde dat hij weleens een klap uitdeelde, maar dat dit zeker niet meer dan een keer per jaar was. Aangeklaagde leidde het koor.

Aangeklaagde ontkent echter dat hij iemand met een rookverbod op zijn kamer zou laten roken. Hij deed dit niet omdat hij daardoor problemen met de congregatie zou kunnen krijgen. Aangeklaagde ontkent ten stelligste dat hij seksueel getinte handelingen heeft verricht jegens klager. Aangeklaagde stelt dat hier mogelijk sprake is van een persoonsverwisseling. Er is een pater die leek op aangeklaagde. Hij rookte ook sigaren en, in tegenstelling tot aangeklaagde, haalde hij de kinderen wel aan en troostte hij hen ook.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. Aangeklaagde ontkent echter ten stelligste dat hij klager, of welke andere leerling dan ook, ooit op schoot heeft genomen en over diens rug en hoofd heeft gestreeld. Gezien deze stellige ontkenning van aangeklaagde zijn de verklaringen van de echtgenote en zwager van klager in dit geval niet voldoende zwaarwegend. Naast genoemde verklaringen zijn er in de thans voorliggende zaak geen andere objectieve feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Indien echter in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen dan bestaat voor hem de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Provinciaal Overste van de Nederlandse Provincie van de Congregatie van de Montfortanen de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 5 maart 2015 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom voorzitter, drs. A.A.M. Oostveen en W.M. Veltman-Breddels, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.